

Vào Nơi Gió Cát

Phan Nhật Bắc

Mấy mươi năm kể từ gần giữa năm 1972 tôi nhớ khoảng tháng 6 sau khi Mặt trận Tây Nguyên yên tĩnh nhờ Sư Đoàn 23 lên giải vây Tướng Toàn lúc này thay tướng Ngô Dzu làm Tư lệnh Quân Đoàn, ông Tướng to mập mắt lơnh tí hí nói tiếng Huế rặc, nhưng ông rất chì luôn luôn hiện diện cùng Tướng Lý Tông Bá lúc này làm Tư lệnh Sư Đoàn 23 theo lời đề nghị của John Paul Vann Cố vấn Quân Đoàn, và ông Cố vấn này trù ẻo Đại tá Lê Đức Đạt bằng một lời khinh miệt - Ông sẽ là người đầu tiên làm mất một Sư Đoàn, Đại Tá Đạt mất tích Sư Đoàn 22 mất hai Trung Đoàn là 41 và 42, tôi không có cảm tình với tướng Toàn vì lúc đó Báo chí miền Nam bôi nhọ ông Toàn nhiều quá, ông có biệt danh Quế Tướng công, bỏ đi cái vụ lôi thôi đó nhưng ông là người đem lại Chiến thắng tại Kon Tum năm 1972 và Xuân Lộc năm 1975 lúc ông làm Tư lệnh Quân Đoàn, sau này có người tung hê cũng có người hạ nhục, tôi không có ý kiến nhưng tôi có một cái nghiệp với đàn bà, người con gái tên Dung đeo cặp kính cận dày như đít chai mà ông Đại tá Đạt chở vào trại Sĩ quan lúc Bệnh viện 2 Dã Chiến của tôi còn nằm trong Thành Đất Pha, sau này chúng tôi di tản về Dân Y Viện Kon Tum vì ông Bác sĩ Trương Cao Thạch giám đốc đã bỏ chạy, khi Đại đội Quân Y của Lữ Đoàn 2 Nhảy Dù rút, chúng tôi chiến đấu và di tản hết thương binh về Quy Nhơn, đoạn phim của Đài ABC Úc quay lại tôi tình cờ có được tên là Kon Tum Chiến đấu và di tản tôi thấy một khúc phim thẳng bạn tôi Xuân Chinook đứng bên cạnh chiếc xe Ambulance di tản thương binh ra sân Vận động vì Phi trường bị pháo không an toàn, toàn cảnh Bệnh viện tôi khiêng thương binh dưới lửa đạn, tôi đã khóc khi xem lại khúc phim này, mẹ họ Cha nào đó viết chúng tôi bỏ thương binh lại để Bắc quân giết thật là hàm hồ, tôi phản đối thì ông ta sửa lại mà không có một lời cảm ơn hoặc xin lỗi mẹ ông nhà Văn cũng có hơi hám của Sư Đoàn 23 có khuôn mặt lại cái nhậ không vô, tội tôi chạy là phải vì chúng tôi là Đơn vị không tác chiến, mấy ông Nhảy Dù rút thì chúng tôi bơ vơ chém về luôn mặt Bắc trống T54 Bắc quân sẽ tràn vào đánh chúng tôi trước vì trên hướng

tiến quân của họ, Sau khi về Dân Y viện, ông Bác sĩ Thiếu tá Nguyễn Hoa Lý Trưởng trại Sĩ Quan nói với tôi

-Ông bắt thăm nhận phòng ốc, cố gắng tránh phòng Sản khoa nhé.

-Dạ làm sao tránh được Bác Sĩ may nhờ rủi chịu.

-À nếu rủi thì ông phải làm cô Mụ luôn nghe chưa.

Lời ông Bác sĩ Lý như Tiên tri, tôi gặp toàn mấy nàng, đau bụng đẻ và ghê nhí của mấy ông Tướng và Tá, đặc biệt là ghê ông Toàn và Cẩm, ghê ông Toàn dân Pleiku nữ sinh, cả hai ông Tướng Toàn và Cẩm đều to con, mà mấy em thì không bề thế có nghĩa là nhỏ con mảnh mai như cành Dương liễu, ông Toàn lên Kon Tum thị sát thì em này theo bết gót ông mỗi đêm thiếu đàn bà ông không ngủ ngon, một hôm cô nàng trái gió trở trời ho cảm sù sụ, tôi là người truyền Protein loại nước vàng nhiều dinh dưỡng cho cô nàng, tuổi cũng sàng sàng với tôi khổ là lúc thay đồ, tôi và ông Hạ sĩ Thành người Huế chuyên viên rửa Chim cho các bà Sản phụ tôi nói

-Ông bợ dưới chân lột quần tui bợ khúc giữa nghe Cha nội, lúc này cô gái nóng sốt mê man

-Ừ chuyện gì chứ chuyện lột trường tui lột nhanh lắm, hai thằng đang lui cui lột đồ cô gái để lau mình thì ông cận vệ Trung úy Tên Đỗ Đức người Tàu Chợ Lớn cao to như Ông Tàn xuất hiện hỏi.

- Hai anh kia sao tụt quần người ta?

-Chúng tôi thay đồ Bệnh viện cho cô

-Nữ y tá đâu ?

-Dạ Bệnh Viện ni đâu có nữ Y tá, ông Thành nói

-Thôi khỏi, chuyen thuốc bỏ được rồi, ông Cận vệ nói rồi đi ra

Ông Bác sĩ riêng của ông Tàn đi vào nhìn chúng tôi cười cười. Cha Bác sĩ Thiếu tá Lý Ngọc Dưỡng này cũng là người Thư ký chuyên viết diễn văn cho Ông Tàn, nói nhỏ với hai đứa tôi

-Hai ông thấy chưa?

-Đâu có chỉ mới tụt ra chưa thấy gì hết.

-He he hên cho hai ông đó, xui lắm nhưng ông Toàn phái, may mà ông Toàn lên phòng Chỉ huy Trưởng của hai ông, ổng mà thấy hai ông tụt quần con bé này chết với ổng đó.

Hai thằng tôi phải kéo quần cô ta lên lại đắp cho tấm drap, tôi thoát nợ giao lại cho ông Hạ Sĩ Thành vọt về nhà vì hết ca trực, vừa về nhà tắm xong tôi ra phía sau nhà canh me con nhỏ 17 tuổi, lúc nào cũng ra giếng múc nước đưa cặp ngực mới nhú như hai quả ổi xá lị, chợt nhớ đến ghê nhí ông Tàn ông tướng này không bao giờ mang theo vợ ra Quân Đoàn, vợ ông lúc nào cũng ở Nha Trang, con nhỏ này là nữ sinh Minh Đức nó khoái cặp với các ông lớn, làm nhân tình cũng dễ bị ăn át xít hay lãnh theo, mà tại sao Ông Bác sĩ riêng của ông Tàn nói xui ? chắc tôi phải khám mới được, ăn cơm xong tôi leo tường từ Ty Thủy Lâm nơi có con Dê đực ghét tôi thậm tệ mà tôi cũng ngán nó, tôi bị nó húc văng qua bức tường Bệnh viện một lần, vì tôi ghét cái bản mặt và hàm râu của nó thấy ngứa mắt lắm.

-Tao vào phòng của tao lấy bộ đồ, tôi nói với mấy thằng dịch vật đang canh me con nhỏ sau giếng, giờ này ánh nắng chiều đã tắt mà nó chưa cho ngắm, mấy thằng bạn tôi đang nôn nóng chờ.

-Ông vào làm gì? ông Thượng sĩ già người Bắc hỏi khi thấy tôi ló cái bản mặt Dê nơi phòng

-Thượng Sĩ; con ghê nhí ông Tàn còn không?

-Còn đang nằm đái tùm lum ông muốn xem thì vào đi,nó đang sốt sao ông truyền Protein cho nó?

-Lúc đó tôi tưởng nó bị ông Tàn nện nhiều quá mất sức.

-Ông ẩu quá, nó sốt mê mang đang tè ra quần, tôi cắt nước Protein rồi ông liệu hồn ông đó.

Chạy qua phòng cô ta nằm ông Hạ Sĩ Thành đang rửa ráy thay đồ, ông Bác sĩ riêng của ông Tàn cũng có mặt bên ánh đèn, nhìn thấy phát chán vài cọng như râu cá chốt, tôi nản quá đi luôn xuống Câu lạc bộ, sáng hôm sau cô gái biến mất cùng với ông Bác sĩ của ông Tàn

Trưa thì xe Cứu thương chạy ra phố chở xác của ông Sĩ Quan Anh Ninh Quân Đội bị con Tướng Bá dùng Ak bắn, cậu ấm này tên Lý Tông Tân mọi chuyện rồi cũng xong con nhà Quan vây cánh đầy mình, nghe bạn ông Lý Tông Tân nickname của ông Tân,kể lại là Ông tướng Bá phải đem Bảo Quốc huy chương ra gỡ tội cho ông con, nơi cái xứ đầy lính này chuyện gành gái bắn nhau như cơm bữa Quân Y tụi tôi tránh xa các quán nhậu sợ vắng miếng bắt tử chết lãng nhách,gái nhà lành thì họ biến xuống Pleiku hết,đốt đuốc đi tìm khó lắm nên con nhỏ hàng xóm với tụi tôi là thổi đường là hủ mật mà chúng tôi đang bu vào

Ông Tổng Thống Thiệu đột xuất đáp xuống Kon Tum gần lon cho ông Lý Tông Bá, lên Chuẩn Tướng tuyên bố Quân nhân các cấp ở lại Chiến đấu sẽ được thăng thưởng, ông ban cho một câu để đời -Kon Tum kêu Hùng, tui tôi gọi là Kon Tum kêu trời, vì chúng tôi lính ngành chẳng có thằng nào lên lon,mọi ưu đãi chỉ cho mấy ông Quan Sư Đoàn 23, lính ngành con bà phước,nghe đồn ông Tàn ra lệnh mua cá tươi chở bằng máy bay lên tiếp tế cho lính, mẹ họ chúng tôi nuốt gạo sấy thịt hộp chẳng thấy một cái xương cá nó ra sao? gần một năm trời.

Chúng tôi bị bỏ quên cấp trên thì ở xa, mấy quan tác chiến thì gần ăn hiếp tới bến,đôi khi bắt mẫn chúng tôi muốn tan hàng mạnh ai nấy chạy vì Đơn vị tôi đã báo cáo tổn thất 100 phần trăm số thuốc và Y cụ sau khi lính Dù rút. Bệnh viện chúng tôi lúc đó chỉ còn cái vỏ không biết 3 tháng thuốc dự trữ của Căn cứ 72 tồn trữ Y dược mới tiếp tế đi đâu? chỉ có ông sếp tôi mới biết, số thuốc này bán ra cho các tiệm thuốc Tây họ mua rồi tuồn vô cho Việt Cộng khảm tiền,nhưng ông Bác sĩ Thiếu tá Đĩnh chạy theo Dù mất tiêu không lẽ ông ẵm tiền rồi biến luôn, chúng tôi như đàn gà mất mẹ, may mà ông Bác sĩ Lý lùn lên thế chịu chơi ở lại với đàn em,cổ gắng bám trụ vào Dân Y viện lúc này Bắc Quân không xa tụi tôi lắm nếu muốn chỉ một Tiểu đội Đặc công chúng chiếm Bệnh viện tôi dễ dàng Carbine M2 làm sao chơi lại AK,súng M16 thương binh bỏ lại mấy chục cây nhưng đa số đạn hết,tôi lấy về 2 cây nhá le bỏ dưới gầm giường, khi viết lại chuyện này tôi viết về Nhân dân tự vệ Kon Tum trang bị M16 đánh Bắc quân chạy té khói,ngon lành hơn chúng tôi, họ có xe Jeep sơn đen kiểm soát trên đường Phố, mặc toàn đồ đen rất ngẫu toàn mấy ông nhóc con nhưng có máu Trần Quốc Toản, đánh Việt cộng nơi làng Phương Quý xin tiếp viện trên máy giống như lính tác chiến thứ thiệt

-Bách ông Bác sĩ Thạch Dân Y viện gửi lại con ngựa phía sau biệt thự, nhờ tụi mình cho ăn cỏ mà cỏ trong sân hết rồi bây giờ tính sao? ông bạn tôi Thiếu úy Thức hỏi

-Thì mày lấy xe đi cắt cỏ cho nó ăn,mày ở căn Biệt thự của ông uống hết rượu Pháp ổng để lại thì tự lo,

-Đâu có mấy thằng lính gác nó khai hầm rượu đem ra phát tui được hai chai, muốn nhậu thì tối nay lên lầu nhậu, căn Biệt thự nằm nơi một góc Dân Y viện kháng trang của ông Bác sĩ Giám đốc Dân viện Kon Tum ông này là bạn thân tướng Ngô Dzu rất thích nuôi

ngựa, tôi đến nhà thì thấy mấy ông lính Quân Y bày lựu đạn trước bao lơn với bao cát chẳng chịt ông Hạ sĩ mát dây tên Tình có hàm răng vàng tóa lửa nói

-Tụi tui thủ nơi này Việt Cộng tấn công tụi tui chơi lựu đạn xuống, mình thủ trên này chắc ăn, nhưng rồi ông say bét nhè ngủ quay cu đơ, cây súng Carbine quăng vô một góc nhìn phát chán đúng là lính Quân Y, tôi và Thức sĩ quan phòng Nhân viên chơi hết một chai rượu với ông Hạ sĩ, tôi cũng đi chân thấp chân cao leo bức tường về nhà lúc này con ngựa nó đói nó hí cả đêm thì có tiếng súng nổ kết liễu đời nó không biết ai bắn, sáng ra thịt ngựa được giao cho nhà bếp nấu cà ri ngựa, tôi không dám ăn dù rất cần thịt, chó và heo tôi không đụng đến vì chúng ăn thịt xác lính chết nơi nhà xác không ai chôn.

Tháng 7 năm 1972, tôi bị đi ra Sư Đoàn 22 do ông Sĩ Quan Quản lý tên Linh vì tôi cua em gái của ông, mà không chịu đi Nhà Thờ ông muốn tách tôi ra sợi dây tơ hồng, dùng Bồng Sơn và Tam Quan làm nơi Tử địa cho tôi không có một ác ý nào hơn.

-Anh được lệnh tăng phái cho Tiểu Đoàn 22 Quân Y một thời gian vô hạn định, đây là lệnh của Liên Đoàn 72 Quân Y, anh về thu xếp trình diện ông Bác sĩ Triển Tiểu Đoàn Trưởng 22 Quân Y càng sớm càng tốt không có phép.

Cầm cái Sự vụ lệnh đóng dấu Khẩn tôi muốn nổi khùng đúng; sướng con Ku mù con mắt, nhưng làm gì nhau tôi không có chỗ nào dựa, và không bao giờ tôi lòn cúi một ai, tánh ngang tàng của tôi ai cũng không ưa, đêm cuối tôi hẹn em ông Linh để từ giã nhưng cô ta tránh mặt, vậy thôi cũng xong một cuộc tình nơi xứ Thượng đi dễ khó về.

Tôi lo thu xếp đồ ra bến xe đi Quy Nhơn trong ngày ghé Pleiku đến Liên Đoàn 72 nộp đơn khiếu nại cho Trung Tá Bác Sĩ Phạm Gia Tự, ông phê thuận nhưng tôi phải trình diện Tiểu Đoàn 22 Quân Y chờ lệnh mới

không riêng gì tôi 10 thằng cơ hữu lính và quan của Bệnh viện 2 Dã chiến bị đày đi vào vùng gió cát của Tam Quan. Tôi về Đại đội 224 Quân Y của Trung Đoàn 42 đang Hành quân tại Bồng Sơn nghe địa danh này tôi nổi da gà, chắc số mình bỏ mạng nơi này, mấy người khác về Đại Đội 221 Quân Y của Trung Đoàn 40, tôi và Y tá Sáu chung một Đại Đội. Tôi vừa ngồi bệt xuống đám rạ khô thì một nhóm lính ăn mặt đủ mọi đồ giả trang đổ quân xuống nghe tiếng lao xao.

Trung Đội Thám kích của Tiểu Đoàn có một ông Chuẩn úy, mặt mày trắng như công tử đang phân bua vì ông Đại Đội Trưởng Đại Đội Thám kích cho ông làm Trung Đội phó ông nói

-Đại úy, tui tốt nghiệp Sĩ quan Trung Đội Trưởng chớ bộ, sao cho tui làm phó ?

-Ông Đại Đội Trưởng có đôi mắt ti hí đen thui văng tục.

-Mẹ thì nắm chức phó học hỏi thêm cần nhẫn như con đàn bà, trả lời tôi nghe; ông tốt nghiệp Trường nào?

-Thưa Đại úy Trường Bộ Binh Thủ Đức.

-Mẹ nhìn ông tui tưởng ông tốt nghiệp Trường Nữ Quân Nhân, tụi lính nói ông tầm không cho thấy củ từ bộ ông lại cái hả ?

-Trời thằng Thà, bạn học Tiểu học chung với tôi Thà lại cái mà chúng tôi chọc nó khóc hoài, bây giờ bảnh chọe trong bộ đồ lính và cái quai chảo, tôi nhào lại ông Đại úy nhìn tôi một cái rồi hỏi

-Hai ông biết nhau?

-Cùng lớp cùng Quê Đại Úy, Ông Đại úy bỏ đi để hai thằng chúng tôi hàn huyên

Thằng Thà bị động viên gần cuối năm 1971 học giai đoạn 1 ở Quang Trung rồi Thủ Đức ra trường nó chọn TQLC nhưng cuối cùng lọt về Sư Đoàn 22 vì mấy ông Lính Thủy Đánh bộ chê nó yếu quá.

-Tao đồng ý chọn Trinh sát cho ngẫu, mẹ ai cũng chê tao nói tao lại cái mẹ mày biết rồi tao cũng to đùng,lúc tụi mày lặn xuống thấy khi lớp tụi mình tắm biển Thương Chánh đó

-À thì mày cứ cời chuồng tắm với lính nó thấy là bái làm Sư phụ luôn

-Tại vì tao ngại đám lính nó chiếu cố khi thấy da tao trắng mày ơi,mẹ tụi nó vắng đàn Bà lâu ngày sợ làm ầu

-Tôi và Thà cười hô hố,tôi hỏi bộ mày còn chinh hả? Quan gì mà sợ lính thẳng ... tôi tính gọi thẳng lại cái nhưng kịp dừng lại

Thà làm thình hấn nhìn tôi hỏi

-Mày lưu lạc đến đây lâu chưa?

-Mới bị đì ra đây, tao không thuộc Quân số của Tiểu Đoàn 22 Quân Y, tối nay vù về Quy Nhơn kệ mẹ đến đâu thì đến tao lấy Xe jeep HỒNG THẬP TỰ đi vài tiếng

Ông Bác Sĩ Hùng Đại Đội Trưởng 224 đàn anh của tôi cùng Trường TSQ thông cảm cho thẳng em, nên để dãi khi tôi đã xung trận ngon lành cứu Y Tá Sáu bị bắn tĩa, tôi và Thà vù về Quy Nhơn Thành phố về đêm nhận nhiệm đầy lính và gái ăn sương thẳng Thà lúc này ngon lành hơn cũng chửi thề vắng tục.Quân đội đã biến nó một thẳng bóng lại cái trở thành một Chiến binh thực thụ.

-Tụi tao được chuẩn bị cho một cuộc tái chiếm quận lỵ Hoài Nhơn, nghe nói sắp có Hội Nghị con mẹ gì đó ở Ba Lê nên chúng ta phải đánh chiếm lại các phần đất mất về tay tụi Sinh Bắc tử Nam,thôi lai rai vài chai bia tao không quen uống rượu mạnh.

Tôi thì khoái rượu,nhưng thôi uống với thẳng bạn thưở ấu thơ vài chai bia,biết đâu ngày mai tụi tôi không còn gặp nhau nữa,Trung sĩ Y tá ngồi ngoài xe, sợ bị ăn cắp nhóm ăn cắp xe Quân Đội hoạt động nhận nhiệm chuyên ăn cắp xe Mỹ và cũng không từ chối xe của lính Việt, tụi này ăn cắp về rồi lấy phụ tùng bán trôi nổi trên chợ đen nơi đây cũng có một cái nghề rất lạ là gọt vỏ xe, những vỏ xe GMC được tuồn ra bán cho các xe Be và xe đồ Dân sự bị Quân Cảnh lùng bắt nên nghề này ra đời họ gọt những hàng chữ và gai kiếm ăn cũng được, tóm lại thượng vàng hạ cám đồ Quân đội cái gì cũng bán được, người lính và dân nơi này có thể mua tất cả những gì họ cần trừ súng đạn do tụi lính Mỹ tuồn ra.

-Tao đem ra cho ông Y tá chai bia để ông ngồi một mình tụi nghiệp,nhưng tôi làm ông Y tá Ba đang ôm một cô gái, vừa đến gần tôi nghe cô nàng nói

-Nẫu làm cái gì đấy ? bỏ tay ra em nhột

-Mà mà, em để anh mò một tí,lâu quá bàn tay anh trống vắng em ơi;

-Sao trụi lủi vậy em? ông Y tá mò trúng đốc mu không cở chửi thề.

Nghe xong tôi quay lưng đem chai bia trở lại -Ông Y tá đang mò một em trên xe tôi nói với Thà, Con bé không có cở,ngoài kia ông Y tá vắng tục

-Sắp Hành quân gặp em vô mao xui tận mạng.

****

Quận lỵ Hoài Nhơn nằm trải dài ven biển ngút ngàn với rừng dừa,một nơi toàn dân Việt Cộng trà trộn khó phân biệt, các Trung Đoàn 42 và 40 đang cố gắng thanh toán tụi Sư Đoàn 3 Sao vàng Bắc quân đã chiếm đầu tháng 1 năm 1972 khi Tướng Ngô Dzu tung hai Trung Đoàn 41 và 42 cùng Bộ chỉ huy Sư Đoàn và Đại Tá Đạt vừa thay ông Tướng Triển lên Đất Tô rồi mất tích Sư Đoàn 22 tan hàng, mất Quận Đất Tô về tay Tướng VC Hoàng Minh Thảo (Theo Cố vấn trưởng Sư Đoàn 22 Kaplan Đại tá Đạt tự sát)

Tôi lợi theo trung Đội Quân Y làm Trung Đội trưởng thay thế ông Sĩ quan Trợ Y đàn anh bị tử trận lúc đánh vào Tam Quan, nghe nói ông chụp máy PRC 25 xin pháo cho Tọa độ ngon lành như một Sĩ quan tác chiến, mẹ nghề Trợ Y đen như mồm chó chết nhăn răng

không biết lúc nào, tôi thì cũng biết xem bản đồ Hành quân gọi pháo đầu thua ai, đừng chê dân thuốc đỏ chuyên võ mông, khi cần thiết chúng tôi cũng đánh Bắc quân bằng M16 đàng hoàng, Tiểu Đoàn 1 Quân Y của Sư Đoàn 1 Bộ binh ngoài Huế được vinh danh, ông Thiệu xuống khen và trao Huy chương chớ bộ, họ chiến đấu hết mình tay cầm ống chích tay súng chơi tới bến luôn,thôi thì phó mặc cho số phần rửa chân sớm leo lên bàn thờ đành chịu thôi,giờ thì phải lội ruộng theo lệnh chiếm lại Hoà Nhơn càng sớm càng tốt, sau khi Y tá Sáu bị thương tôi là người duy nhất của Bệnh viện 2 Dã chiến còn lại của Đại Đội 224 Quân Y Trung Đoàn 42 lội vào Tam Quan đầy thuốc súng và xác người, những ngọn dừa bị bom cắt ngọn trụ lủi trơ trọi chĩa lên bầu trời xám xịt

Vài xác chết nữ Du kích lính kéo ra lổa lồ nằm tênh hênh như những đứa con gái chưa có lông mu,cả cái xứ nóng cháy da này đàn bà đều như vậy Sơn không cao Thủy không sâu, moi nắm đất nặn thành con Tu hú thổi cũng không có tiếng.

Ông Y tá nói -Mấy con nhỏ này chuyên đặt mìn và bắn tỉa, bắt được mấy thằng trốn Quân dịch cạo đầu tu nơi cái Chùa cuối làng thằng nào cũng mập ú ông Thầy à,mà lạ tên nào bàn tay phải cũng cụt ngón trỏ

-He he chắc nó thọc bẫy bị nồn cắn, ông Y tá già Phát cười cười nói lớn

-Thì tụi nó phá hoại thân thể, để không bóp cò được .

-Thì không bắn, bóp thì vú cũng ngon cơm ông Y tá Phát lúc nào ông vui đùa nên tôi bớt quạu.

Tiếng Trục thẳng quần vũ đồ quân, và di chuyển Tù binh, thì từ trên trục thẳng cứu thương một bóng người rơi xuống rừng dừa, không biết ông lính nào, sau vài mươi phút có tin ngay một tên tù binh Huyện ủy Hoà Nhơn trong lúc ông Y Tá Phi hành lơ dểnh hẫnh nhào ra khỏi phi cơ, rơi xuống dính trên ngọn dừa chết ngắt vì hẫnh cũng bị thương nơi bụng đang di chuyển về Quân Y Viện Quy Nhơn, tên này rất ác độc hẫnh là dân An Nhơn, đêm xuống bãi biển thật yên lành nếu không có Chiến tranh về đây cất một túp lều tranh sống với người đàn bà mình yêu thì tuyệt đang mơ màng tôi là thằng rất ư là lãng mạn, sống ảo nên hơi gàn.

-Ông Thầy có ông Chấn quý Thà tìm ông đang ở trong căn nhà hoang nơi mình làm Trạm cứu thương, giờ này lang thang ngoài ni coi chừng ăn đạn,người Trung Sĩ Y Tá nói Thà ngồi trên những thùng đạn gỗ thông lính đóng thành những cái bàn dã chiến tạm bợ,thấy tôi hẫnh đứng dậy cả hai bưng ly trà nóng nói chuyện

-Hôm qua tao lên chức Trung Đội trưởng thay thằng Chuẩn úy Chánh, nó không dám tấn công vô bìa làng,ông Đại úy Đại Đội trưởng Thám kích chửi nó như tắc bết

- Gọi Chuẩn úy Thà nắm Trung Đội cho tao, ông tà lợt tìm tao chuyển lệnh, tao nghe máy

-Thà em lên nắm Trung Đội dẫn lính tấn công cái lồn trâu trước mặt, thằng Chánh không muốn ăn; Tao ra lệnh mà nó dẫn lính xà quần quai đu má Sĩ quan gì mà nhát bỏ mẹ

-Mẹ họ tao hoảng quá không chuẩn bị Tinh thần tao chụp vội cây súng M16 lên đạn mở chốt an toàn hết

-Tấn công tụi bây xung phong xung phong Bắc quân bỗng nhiên thấy một thằng khùng ôm súng hét lên xung phong, từ trong làng đạn AK bắn ra như vãi trấu, tụi lính sợ tao chết tụi nó ôm súng nhào theo vô làng vừa bắn vừa la vậy mà tụi Bắc quân đa số lính con nít quăng súng chạy mới lạ, lượm được mấy cây Ak làm quà cho ông Đại Đội Trưởng, ông nhìn tao một hồi rồi phán một câu chết người luôn

-Mẹ tôi không ngờ ông khùng mà gặp may thôi trả lại Trung Đội cho thằng Chánh ông xuống làm phó khi nào nó rửa chân lên bàn Thờ ngồi thì ông lên thế nó.

Nghe Thà kể lại tôi cười như mếu may là thằng bạn tôi không bỏ mạng Sa trường thì ra đạn tránh người

-Tao lúc đó như lên Đồi Bách ơ; vì tao sợ Cha Đại Đội Trưởng quá đâm ra liều mạng.

-Nhìn ông đó tao cũng ớn nói chi mà, ông Trần Hoài Thư cũng làm Đại Đội Trưởng Thám kích phải không Thà ?

-Tao mới về chưa gặp Cha này nghe nói cũng bất mãn tột độ, mấy Cha nhà Văn, Sinh viên Văn Khoa chuyên biểu tình xuống đường bây giờ mới yêu đời lính, càng yêu càng bất mãn Chả bên Thám kích 405, chả bây giờ làm phóng viên Chiến Trường đâu đó tao tao chỉ nghe danh thôi;

Tôi cũng bất mãn không kém, cứ lợi Hành Quân hoài tôi ước gì mình bị thương nhẹ để có một khoảng thời gian tĩnh dưỡng, nhưng đạn cứ tránh tôi luôn cả những trái pháo không bao giờ rơi trúng vào nơi tôi ở, số tôi không sát quân mấy ông Y tá Trung Đội tôi đụng trận liên miên chẳng có ai sức mẽ, lúc này tháng 8 năm 1972 Sư Đoàn 22 đang mở cuộc Hành Quân đánh thu hồi các Quận phía Bắc Bình Định, Trung Đoàn 47 nỗ lực chính phối hợp với Thiết Đoàn 14 Kỵ Binh tấn công Hoài Ân, một cái Quận nhỏ bé nằm trong Thung lũng sông Kim. Bắc quân kháng cự mãnh liệt chúng đã đào những công sự phòng thủ vững chắc nhưng bị triệt đường tiếp tế trên sông Kim, sau vài ngày kháng cự Bắc quân chém về, gần 4 tháng từ khi thất thủ Tân Cảnh Sư Đoàn 22 đã lấy lại Danh dự và thành công thu hồi các Quận tại Bắc Bình Định khai thông Quốc lộ số 1, trận chiến kết thúc, Sư Đoàn 3 Sao Vàng Bắc quân thảm bại lẩn vào rừng núi An Lão chờ thời, lúc này tôi thích thả rông đi ngắm gái tắm trên sông, con gái nơi này trắng da dài tóc như Bến tre chắc nhờ uống nước dừa, tóc thì đen như mun nhưng mao thì vô mao, thật kỳ lạ

Sau ba tháng đơn tôi được duyệt, cả nhóm 9 người chúng tôi trừ ông Y Tá Sáu bị thương còn nằm tại Quân Y viện Quy Nhơn, được lệnh trở về Đơn vị cũ, lãnh luôn hai tháng lương tôi vù ra bãi biển ôm chai Napoleon với sò huyết độc ẩm. Thà bạn tôi đi Hành quân vào An Lão tôi chỉ biết chúc nó may mắn mai này gặp nhau lai rai.

-Tao về lại Kon Tum trả nợ xong rồi mày ráng giữ mình nghe Thà, thằng bạn tuổi thơ cùng lớp bây giờ nó đứng đó nhìn tôi bên con đường nhựa dường như bốc khói, khổ quá Chiến Tranh thật tàn nhẫn, tội tôi như những con chốt đưa qua sông may nhờ rủi chịu

-Tao mày lựu lạc nơi đây

-Sinh nhằm Thế kỷ cũng đành chịu thôi

-Mai sống tao mày về Phan Thiết, nhấp chén rượu sầu cạn đáy ly ..

Thà ngâm khế câu Thơ nó vừa hứng chí làm, tội tôi chia tay

Cái quán nhỏ người thiếu phụ vợ Sĩ quan Sư Đoàn 22 vắng chồng đôi mắt buồn thăm thẳm, đứa con nhỏ trong chiếc nôi người Cha chắc chưa một lần ẩm hành quân liên miên người đàn bà cứ chờ mãi trong mỗi mòn.

-Thiếu quý Nẫu đâu? sao ông cô đơn vậy?

-Bạn bè đi Hành Quân hết rồi, tôi về đây uống rượu lần cuối mai tôi về Kon Tum

-Em dân Phương Hòa đây; Anh về Kon Tum làm ở đâu?

Tôi không trả lời, tiếng thở dài của người đàn bà làm tôi khó chịu, bên ngoài vàng trắng rọi xuống ghềnh đá rất nên thơ, tôi chợt nhớ vòng tay người tình.

-Đêm nay anh ở lại đây đi; em buồn muốn nghe anh kể chuyện vậy thôi;

Tôi là khách quen cái quán này, ghi sổ khi chưa có lương người thiếu phụ đâm ra dạn dĩ đề nghị, làm tôi áy náy tôi chợt nhớ người chị cùng xóm vắng chồng đóng tại Sara Tuy Hoà một hôm đi thăm chồng quá giang một chiếc xe Jeep ông Sĩ quan chở chị đi thẳng vào khách sạn luôn, là con người khó ai tránh khỏi sa ngã một lần..

Tôi gỡ đôi tay người thiếu phụ, tôi chẳng tốt lành gì nhưng tôi nghĩ đến ông chồng của cô ta, người lính như tôi chắc đau lắm khi vợ mình rơi vào tay đàn ông khác.

-Thôi; đừng đi xa hơn đưa bé trong nôi chọt khóc, tôi lách người ra khỏi cánh cửa khép hờ mặt trời nhô lên từ biển đỏ ối như trái cầu lửa người đàn bà thở dài.

Nơi Bệnh viện tôi gần Ty Công chánh có một túp lều của hai mẹ con người góa phụ lính Địa Phương Quân, người đàn bà bán bún bò Huế, bà nấu rất ngon, thằng con trai đã lớn khoảng 16 tuổi vẫn ngủ chung với mẹ trên mấy miếng ván chắp vá làm cái giường vì cái chòi lá nhỏ quá, chuyện gì xảy ra nó cũng đến một hôm bà goá ôm đứa con trai tưởng chồng mình, người đàn bà thềm hơi đàn ông đã phạm tội loạn luân, bị mấy ông lính chuyên rình bắt gặp, hai mẹ con trốn mất thật oan trái, nên trách hay thương cảm? tôi không biết chuyện gì cũng có thể xảy ra nơi cuộc đời ô trọc này.

Ra con sông tẩy rửa bụi trần nơi Bồng Sơn, tôi bị bắn tĩa mà không trúng đạn chắc một tên Du kích bắn dở ẹt, tôi không dám tắm thêm một lần nào nữa mai tôi không còn ở nơi đây 3 tháng lợi ruộng cuộc Hành quân đã chấm dứt Trung Đoàn 42 đi hành quân vào An Lão truy lùng tụi Sư Đoàn 3 Sao Vàng, chúng tôi đã có Sự vụ lệnh về Đơn vị gốc

Tôi lên xe tự thưởng cho mình 5 ngày phép về Phan Thiết, vụ này tôi bị 3 ngày phạt trọng cấm, kệ mẹ mai mốt Hoà Bình rồi biết đâu mình giải ngũ, tôi đã thấy ngọn núi Tà Dôn trước mặt lòng nôn nao chi lạ con sông Cà Ty đang chờ tôi gót chân phiêu lãng hôm nay tôi về in nó nơi vùng đất bùn của bờ sông chó ngáp, xe vào bến gần cầu Sở Muối tôi đã nghe gió biển thổi về, con đường Trần Hưng Đạo Công Binh Mỹ làm đã xong tôi không còn nhớ nổi trước kia nó như thế nào? về đến nhà thì một con chó vằn vện như cạp nhào ra sủa um lên, tôi dội ngược nó nhe nanh nhát tôi, lạng quạng nó tấp một cái bỏ bu luôn, tôi đứng lui thủ thế

-Vện im, Ba tôi đi ra nheo mắt nhìn thấy tôi ông ôm tôi rất chặt,

-Mụ nội mi Ba nghe đánh lớn ở Bồng Sơn tao lo quá, sao về lại Bệnh viện rồi hả?

-Dạ con về chơi mấy ngày rồi trở lên Kon Tum

-Hay mày vô Sài Gòn nhờ thằng Tư con Cô Sáu mày, bên vợ nó quen với mấy ông nơi Cục Quân Y kéo về làm việc gần nhà.

Tôi dạ cho qua chuyện ông già tôi thở dài không nói gì thêm, thằng nghịch tử là tôi, rất khó dạy và không thích nhờ vả một ai.

Căn nhà bề bộn khoai lang và khoai mì mẹ kể tôi mua sỉ bán lẻ, cuộc sống tạm ổn, đưa cho ông già 1 tháng lương còn lại tôi vung vít với bạn bè, chỉ giữ lại tiền mua vé xe, tôi đi tìm hơi hám người xưa, lấy chiếc xe đạp cùn chạy lên Lầu Ông Hoàng nhìn ra biển cả mênh mông một cánh chim Hải âu bay lạc loài, trên con dốc một dáng áo nâu xuất hiện ông nháy cò cò từ triền dốc, tôi nhói tim thì ra ông Bốn Lịnh trụ trì ngôi Chùa của ông Bác Xi, tôi đạp xe lên con dốc ông Bốn Lịnh đã mệt ngồi thở dốc

-Chú Tư lên cháu chở xuống cầu ké rồi đi xe Lam

-Bách con đi đâu lên đây? ông ngồi một bên kiểu đàn bà, tôi chở ông xuống dốc chiếc xe không thắng lao vùn vụt, tôi dùng mũi đôi giày Shaut cà xuống mặt đường, khi đến chân cầu

-Mày chạy ghê quá tau sắp rớt xuống đường, thôi tau đi khi nào rảnh ghé Chùa ăn cơm chay nghe Bách.

Tôi nhói tim là vì tôi nhớ tuổi thơ anh em tôi trú ngụ nơi nhà ông bà Bác Xi, ông Bốn Lịnh là người thường cho hai anh em tôi những trái chuối chín đen, và những trái Sa bô Chê ngọt lịm, tình thương đó tôi không bao giờ quên đạp chiếc xe lang thang nơi những con đường có hàng me Tây già, đến trường Tiểu học Phú Trinh nhìn lại sân trường và cây

Phượng nằm gần góc rào,tôi thấy mình hoàn lẫn trong đám học sinh đang chơi trong sân,tôi thấy bà Cô Lan, Cô Thân vẫn còn dạy nơi này họ đã già,bên hàng rào của Trại Đình Công Tráng bây giờ rào kín, tôi lại nhớ những miếng cơm cháy của Anh Hỏa đầu vụ ném sang cho bọn học sinh nghèo như tôi,đứng ngẩn chán tôi đạp xe ra sân Vận Động Quang Trung nằm ngửa mặt từng cọng cỏ non nhai,quanh tôi bạn bè cùng lớp tan biến vào cuộc đời,có thằng theo Việt Cộng nhiều thằng lính Quốc Gia gặp nhau không biết có giết nhau không? tại nơi đây tôi đánh nhau với Bảo anh Hoàng Thị Ngọc người bạn gái bị gọi là Nghé Ngọc.

Căn nhà bà Bác xì hoang phế sau năm Mậu Thân,cái bồn tráng men trắng và hai cây khế còn đó,Hai Cò biệt tăm sau cái đêm Anh Tám tôi cắt dây trói cho anh vì tội Cô chủ dê anh,sân phơi lúa cỏ mọc đầy những con chim sẻ không còn đến đây để kiếm ăn, tôi đi lên căn nhà lầu cầu thang đã mục nát, đứng nhìn con sông dòng nước chề hai đổ về từ nhánh sông Ta Gia một màu vàng của phù sa,tiếng con gái sau lưng

-Anh Mười về ăn cơm bạn anh đang chờ.

Cô em tôi năm nay nhỏ giò,lớn lẹ nó giống Ba tôi nhiều nhất là đôi mắt và đôi môi.

Sơn bạn tôi đang chờ,hắn cùng ăn với tôi một bữa cơm rất ngon tếp nấu rau muống,cá khô đủ chiên hẳn từ Xuân Lộc về phép trùng với tôi, Pháo binh Sư Đoàn 18 đầu Thủ khoa Pháo Binh Dục Mỹ, nó nói đào tạo một Sĩ quan Pháo Binh tốn 1 triệu tiền VNCH tôi chỉ biết nghe,vì hắn nói số đạn mà hắn thực tập rất tốn tiền.

Ăn cơm xong hai thằng tôi lấy chiếc ghe mo cưỡi trần chèo xuống cầu Mỹ,đám con gái lố nhố đứng nhìn, nhào vào dòng nước khuấy động ký ức một thời trên con sông,bữa nhậu cuối cùng Sơn lôi cây Colt 45 ra khui bia,ông già hẳn một ngư dân chất phát nhìn thẳng con khâm phục

-Mày dạo này tiến bộ nhiều thằng Trâu nước, Sơn chậm chạp học Nhu Đạo với Thầy Trần Ngọc Thiều ông Thầy dạy Văn lẫn võ có một hàm răng vàng chóae,mỗi khi ông cười nhá lửa luôn,ông gà trống nuôi con một cô con gái lai pháp đẹp nảo nùng, chị lớn hơn tụi tôi vài tuổi, Sơn ra đòn chắc nịch quật đối thủ như nhái,nhưng đấu với tôi khó mà hắn chộp được tôi, tên Trâu nước từ đó mà ra, sáng thứ Hai tôi đưa hắn ra bến xe đi về Long Khánh,tôi ở lại thêm 1 ngày đi cho hết đoạn đường ngày xưa,tôi đang thèm hơi đàn bà. Người con gái nằm tênh hênh với ánh đèn nơi đầu giường vàng vọt nơi nhà của người đàn bà góa vợ ông Năm Cúc Ấp trường Phú Trinh bị Việt Cộng ám sát giữa mâm cơm trưa, bà vợ bây giờ thành Tú bà,đưa con gái bằng tuổi tôi đã hai lần góa bụa,cô ta nói với tôi

-Số tao sát chồng, đụng vào thằng nào thằng đó chết không toàn thân,mày sợ không Bách ? tụi tôi mày tao từ lúc nhỏ.

Phượng nằm đó người đàn bà hai đời chồng lính BĐQ nói.

-Mày chơi tao đi, tao không lấy tiền hay mày chê gái góa con cô,tao cần tiền để sống nhưng biết bạn bè, chơi đi ông Quan thuốc đỏ,tao sạch sẽ không lậu, tim la, mà đu mẹ

-Tụi mày đàn ông phải dính vài lần mới ra đàn ông

Con nhỏ Phượng ngày xưa bây giờ mọc nanh,nó có nét đẹp ma mị tóc dài đen thả trôi theo bờ vai trắng,tôi nhắm mắt phiêu lưu vào nơi mà thằng đàn ông nào cũng cần.

-Tiếng Phượng rên như cơn thác loạn phòng kế bên có tiếng đàn bà

-Mẹ thằng Pháo binh nó dập gãy mẹ cái chân giường, tôi choàng dậy nói với Phượng

Tao mất hứng, nhét dưới gối 500 tôi vội vã quay đi Phượng gọi lại

-Bách ở lại với tao đêm nay...tao cần đàn ông mày đứt dây nứng sớm quá,sao dậy?

****

Chiếc xe lên dốc đèo Mang yang nó như một ông lão già run lên bần bật, chiếc Desoto của Pháp độ máy xe Dodge của Mỹ hành khách xuống xe để nó nhẹ bớt, đến Pleiku Tôi vội quá giang xe Quân Vận về Kon Tum tắm rửa rồi vô trình diện Bác sĩ Khải .

Ông nhìn cái Sự vụ lệnh của Tiểu Đoàn 22 Quân Y không có ngày phép với hàng chủ về trình diện Đơn vị gốc ngay, phán một câu

-Anh rất ba gai tôi phạt anh 3 ngày trọng cấm ghi vô Quân Bạ, lẽ ra tôi báo cáo anh vắng mặt bất hợp pháp nhưng tôi dung tình anh đó. Anh xuống Phòng Hồi sinh không trở về Trại Sĩ Quan

Tôi đứng đưng, như người cỡi trên, khoát ba lô lên vai, chẳng buồn nhìn ông tôi chỉ chào rồi biến lẹ, lúc này gần ký Hiệp Định chẳng có trận đánh nào ra hồn nên Phòng Hồi sinh vắng ngắt, mùi thuốc sát trùng nồng nặc chỉ Cấp cứu tai nạn đủ loại bắn nhau, nhậu xoay lựu đạn trong ly, nữ sinh uống thuốc Chloroquine tự tử.

Gần giữa năm 1973 tôi gặp lại Thà nó đã mang một mai đen, khi Trung Đoàn 42 lên tăng viện cho Trung Đoàn 44 của Sư Đoàn 23 đánh tại làng Trung Nghĩa một trận đánh lớn hai bên điều te tua.

-Thà nói -Tao sắp về TQL đơn hoán chuyển đã chấp thuận, sau trận này nếu còn sống tao đi

-Đừng bi quan mà y số thọ, tin tao đi kẹt lắm vù về Bệnh viện nơi đây tao băng bột cho mà y rồi di tản.

-Ku tao, thằng này không hèn nghe bạn, tao bây giờ là Trung Đội Trưởng Thám kích rồi thằng Chánh lên bàn thờ rồi chắc đến lượt tao, ông Đại úy Đen cũng đi nơi khác luôn.

Hai ly bia cạn vội Thà ra đi chúng tôi không bao giờ gặp nhau cho đến sau khi bị đi tù về cuối năm 1976 tôi gặp lại nó nơi quán bia Quốc doanh đường Nguyễn Du Phan Thiết cùng đám bạn học Tiểu học, nó vừa về bị bắt làm Tù binh ở Tư Hiền tháng 3 năm 1975 Lữ Đoàn 147 TQLC tan hàng vì bị bỏ rơi, tội tôi những đứa sinh nhằm Thế kỷ, còn sống sau cuộc Chiến về làm người vong Quốc chính trên Quê Hương của mình, bây giờ đứa còn đứa mất đứa ly hương nhưng trong chúng tôi người lính miền Nam chưa đầu hàng, chưa giải ngũ dù nắng Bồng Sơn, rừng đừa Hoài Ân nước sông Kim đã về nơi gió cát.....

Phan Nhật Bắc

Đầu tháng Hai 2024

Kính mời đọc thêm những truyện khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/PhanNhatBac.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VIỆT NAM VĂN HIẾN VỚI HƠN 10000 TÁC PHẨM